

SIEWCA

9 - 22 luty 2020

EUCHARYSTIA DAJE ŻYCIE

Cena 1,- zł

Nr 270(338)

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

*Bóg dał przez Mojżesza dziesięć
swoich praw - dekalog.
Kto je zachowa, będzie żył na wieki.*

PRAWDY WIARY ...

CUDA JEZUSA CHRYSTUSA JAKO WYRAZ ZBAWCZEJ MIŁOŚCI

Cuda i znaki Chrystusa, o których świadectwo dają Ewangelie są objawieniem Boskiej wszechmocy i zbawczej władzy Syna Człowieczego. Równocześnie objawia się w nich miłość Boga do człowieka, nade wszystko do tego, który cierpi, który jest w potrzebie, który błaga o uzdrowienie, przebaczenie i litość. Są to więc «znaki» objawiające miłość miłosierną, którą głosi zarówno Stary jak i Nowy Testament (por. Dives in misericordia). I właśnie lektura Ewangelii pozwala nam zrozumieć, «odczuć» niejako, że cuda Jezusa mają swe źródło w miłującym miłosiernym sercu Boga, które jest zarazem żywym, pulsującym sercem człowieka. Chrystus spełnia je, aby odnieść zwycięstwo nad wszelkim złem, jakie jest na świecie; złem fizycznym, złem moralnym, czyli grzechem, wreszcie nad tym, który jest «ojcem grzechu» szatanem.

Cuda są «dla człowieka». Są czynami Jezusa, które zgodnie z opiekuńczym celem Jego misji przywracają dobro tam, gdzie zagnieździło się zło. Zdają sobie sprawę z tego ci, którzy doświadczają ich na sobie i są ich świadkami.

Marek ewangelista napisze o nich: «I pełni zdumienia mówili: „Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mówę”» (Mk 7, 37).

(z książki Jana Pawła II Wierzę w Jezusa Chrystusa Odkupiciela)

MARYJA ZACHOWYWAŁA TE SPRAWY W SWOIM SERCU

Słowo Boże, przy odrobinie dobrej woli czytającego, ma moc zaktualizować się w jego życiu. Nie inaczej było w przypadku świętych i błogosławionych, których Kościół daje za wzór zrealizowanej Ewangelii. (Br. Bruno Paterewicz OCist)

9 lutego Łk 2,16-21 Moje serce jest skarbnicą doświadczenia spotkania z Jezusem. Jak często wydobywam z niego najdroższe skarby Jego działania? Dopomagaj, Maryjo, zgromadzić w moim sercu dary Boże, tak bym zawsze dostrzegał i rozumiał obecność Jezusa.

11 lutego J 1,19-28 Moje świadectwo dawane o Jezusie. Tak często myślę, że to ja ciągle potrzebuję świadka obecności Boga w moim życiu. Czy jest we mnie tyle odwagi, by podzielić się z moim bliźnim doświadczeniem działania Bożego w codzienności? Ta możliwość rozpoczyna się od uznania prawdy o tym, kim w moim życiu jest Jezus?

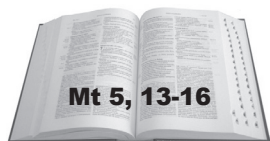
16 lutego J 1,29-34 Wyzwolenie rozpoczyna się od spotkania z Jezusem, który odkrywa przede mną prawdę mojego serca. Jestem w stanie zrozumieć siebie tylko wtedy, gdy spotykam się z Nim. On jest tym, który wyzwala moje serce z wszystkiego, co zamyka mnie na doświadczenie Jego miłości.

MOC SŁOWA

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II

NIEDZIELA V ZWYKŁA – 9 LUTEGO 2020

Mt 5, 13-16

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jasnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

Jezus mówi do uczniów nie, że „powinni być”, lecz że „są” solą dla ziemi. Sól jest tą substancją, której się używa dla nadania smaku potrawom i dla zabezpieczenia ich od zepsucia. Uczeń Chrystusa jest zatem solą w miarę jak rzeczywiście daje innym ludziom coś, co stanowi zbawczy ferment moralny, coś co nadaje smak i wzmacnia. Takim fermentem może być tylko zespół tych cnót uzyskanych w poprzedzającym szeregu błogosławieństw. Konieczną jest rzeczą, aby każdy z nas pojmował je jako odnoszące się do niego. Chrześcijanin powinien świecić przykładem, swoimi cnotami, „dobrymi czynami”. Wszyscy mogą i powinni stać się, w konkretnie swoich czynów, solą i światłem dla innych ludzi.

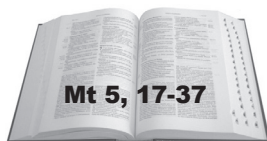
(Homilia 8 II 1981)

Tomaz a' Kempis -

O Naśladowaniu Chrystusa

3. Im kto bardziej skupiony w sobie, a do głębi przepojony prostotą, tym więcej, tym wznioślejsze sprawy bez trudu pojmuje, bootwierasię na przyjęcie z góry światła mądrości. Duch czysty, prosty i wytrwały nie rozprasza się w zbędnej krzotanie, bo wszystko robi dla chwały Boga, a w głębi spoczywa bez żadnej osobistej zachłanności. Cóż bardziej ci przeskadza i dręczy niż nieprzewyciężony niepokój serca? Człowiek dobry i pobożny najpierw uporządkuje swoje wewnętrzne sprawy, zanim przejdzie do działania na

NIEDZIELA VI ZWYKŁA - 16 LUTEGO 2020

Mt 5, 17-37

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. Słyszeliście, że powiedziano: „Nie cudzołóż”. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, że powiedziano przodkom: „Nie będziesz fałszywie przysięgał, lecz dotrzymasz Panu swej przysięgi”. A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie. Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi».

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

Chrystus, który w Kazaniu na Górze daje swoją wykładnię przykazania „Nie cudzołóż” – „zadaje” w tychże samych lapidarnych słowach godność każdej kobiety każdemu mężczyźnie i równocześnie „zadaje” też każdej kobiecie godność każdego mężczyzny. „Zadaje” wreszcie każdemu – zarówno mężczyźnie, jak i kobiecie – jego własną godność. Chrystus uświadamia swym słuchaczom, że każdy nosi w sobie wraz z tajemnicą grzechu wewnętrzny wymiar „człowieka pożądliwości”. Właśnie temu „człowiekowi pożądliwości” sakrament odkupienia jest dany w małżeństwie jako znak przymierza z Bogiem – jest nadany jego „sercu”, jego sumieniu, jego spojrzeniu i postępowaniu. (Katecheza 24 XI 1982)

zewnątrz. Wtedy nie odcinając go one ku pragnieniom zrodzonym z zębnych skłonności, lecz sarn skierowuje je na szlachetniejszą płaszczyznę rozumu. A ktoś dzielniej wojuje niż ten, kto stara się pokonać samego siebie? To winno być naszym zadaniem: pokonać naprawdę samego siebie, stawać się codziennie coraz mężniejszym, coraz lepszym w tej walce.

PANI SEJNEŃSKIEJ PODRÓŻE – te małe i duże (4)

Podróż do Warszawy 1967 – renowacja

Staraniem Ks. Rogowskiego, na zlecenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku, w kwietniu 1967 roku przewieziono figurę Matki Boskiej do Pracowni Konserwacji Zabytków – Pracowni malarstwa w Warszawie. Od poprzedniej konserwacji figury upłynęło 36 lat. Wytyczne postępowania konserwatorskie zostały ustalone przez kierownika Pracowni Konserwatorskiej Malarstwa w Białymstoku, mgr Marię Ortwein. Po wykonaniu badań laboratoryjnych, figura została poddana fachowej renowacji przez zespół st. konserwatora art. plast. mgr Stanisławy Majewskiej. Uzupełniono uszkodzone elementy figury, poddano chemicznej konserwacji, kolorystycznej zmiany polichromii figury. Po ośmiu miesiącach, odnowiona figura wróciła do kościoła na swoje miejsce, w ołtarzu kaplicy Matki Boskiej. Parafia posiada szczegółową dokumentację opisowo fotograficzną, wykonaną w czasie renowacji.

Uroczystości koronacyjne

W dniach 6 – 7 września 1975 roku Parafia Sejneńska przeżyła wydarzenie najwyższej rangi w historii sejneńskiego kościoła. Cudowna figura Matki Boskiej, Pani Sejneńska została ukoronowana, na postawie bulli papieża Pawła VI z dnia 3 lutego 1973 roku. Najważniejsze wydarzenia, to:

niedziela 7 września: godzina 10.30 - uroczysta procesja, w której przeniesiono figurę Matki Bożej Sejneńskiej z kościoła do ołtarza polowego, przygotowanego przy południowej ścianie budynku poklasztorne. Przed ołtarzem był duży plac, który wypełnili wierni. Godzina 11.30 – rozpoczęła się uroczysta suma. Aktu koronacji dokonał Ks. Kardynał Stefan Wyszyński w asyście współ koronatorów: Kardynała Karola Wojtyły i biskupa Mikołaja Sasinowskiego. Po uroczystości koronacyjnej uformowała się procesja, która wraz z ukoronowaną figurą Matki Boskiej wyruszyła od ołtarza polowego do kościoła. Po ustawieniu figury w ołtarzu kaplicy Matki Boskiej, odśpiewano Apel Jasnogórski i złożono wota, w tym od poszczególnych dekanatów diecezji.

Podróż do Elku 8 czerwca 1999

Wielkim wydarzeniem w Diecezji Elckiej, była wizyta papieża Jana Pawła II w Elku, 8 czerwca 1999 roku. Na błoniach ustawiono ołtarz polowy, na którym cudowna figura Matki Boskiej, Pani Sejneńskiej zdobyła wystrój. W uroczystej Mszy świętej wzięło udział około 300 tysięcy wiernych. Ta krótka wizyta cudownej figury – Pani Sejneńskiej w Elku, stanowiła rodzaj podziękowania św. Janowi Pawłowi II, za udział w uroczystościach koronacji figury Matki Boskiej 7 września 1975 roku i jej współ koronowanie. *Eugeniusz Klimaniec*

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA V ZWYKŁA, 9 lutego 2020

Słowo Boże: Iz 58,7-10; 1Kor 2,1-5; Mt 5,13-16

Taca na Seminarium Duchowne w Elku

PONIEDZIAŁEK, 10 lutego Wsp. św. Scholastyki

Słowo Boże: 1Krl 8,1-13; Mk 6,53-56

WTOREK, 11 lutego Wsp. NMP z Lourdes

Słowo Boże: 1Krl 8,22-30; Mk 7,1-13

Światowy Dzień Chorego

ŚRODA, 12 lutego 2020 Dzień powszedni

Słowo Boże: 1Krl 10,1-10; Mk 7,14-23

CZWARTEK, 13 lutego 2020 Dzień powszedni

Słowo Boże: 1Krl 11,4-13; Mk 7,24-30

PIĄTEK, 14 lutego 2020 Święto św. Cyryla i Metodego

Słowo Boże: Dz 13,46-49; Łk 10,1-9

SOBOTA, 15 lutego 2020 Dzień powszedni

Słowo Boże: 1Krl 12,26-32; 13,33-34; Mk 8,1-10

NIEDZIELA VI ZWYKŁA, 16 lutego 2020

Słowo Boże: Syr 15,15-20; 1Kor 2,6-10; Mt 5,17-37

PONIEDZIAŁEK, 17 lutego Dzień powszedni

Słowo Boże: Jk 1,1-11; Mk 8,11-13

WTOREK, 18 lutego Dzień powszedni

Słowo Boże: Jk 1,12-18; Mk 8,14-21

ŚRODA, 19 lutego Dzień powszedni

Słowo Boże: Jk 1,19-27; Mk 8,22-26

CZWARTEK, 20 lutego Dzień powszedni

Słowo Boże: Jk 2,1-9; Mk 8,27-33

PIĄTEK, 21 lutego Dzień powszedni

Słowo Boże: Jk 2,14-26; Mk 8,34-9,1

SOBOTA, 22 lutego Święto Katedry św. Piotra

Słowo Boże: 1P 5,1-4; Mt 16,13-19

NIEDZIELA VII ZWYKŁA, 23 lutego 2020

Słowo Boże: Kpł 19,1-2.17-18; 1Kor 3,16-23; Mt 5,38-48

Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

Pokolędowe refleksje

Na początek trochę statystyki: w naszej Parafii mieszka około 2770 rodzin w 2550 domach lub mieszkaniach (pod jednym dachem mieszka czasami więcej niż jedna rodzina), w tym też osoby mieszkające samotnie lub też nie tworzące rodziny w pełnym tego słowa znaczeniu. Dla porównania ilość rodzin w roku 2018 - 2730, a w 2019 - 2725, tak więc zmniejsza się ich ilość. Odwiedziliśmy, tzn. weszliśmy, bo nas zaproszono, albo były otwarte drzwi do 2 286 rodzin, co stanowi 82 % wszystkich rodzin będących w Parafii. Kolędy nie przyjęło wyraźnie to oznajmiając 121 rodzin, a zamkniętych drzwi 367. Dla porównania: w 2018 roku przyjęło kolędę 2415; 2019 - 2411. Drzwi zamkniętych w 2018 było 251; w 2019 - 296.

A teraz kilka refleksji. Wspólnie z moimi współpracownikami: ks. Seniorzem Edwardem, ks. Tomaszem, ks. Krzysztofem i ks. Jarosławem w ciągu 26 dni odwiedziliśmy naszych Parafian w mieście i na wioskach. Wchodziliśmy tam, gdzie drzwi były otwarte i zapraszano nas do środka. Kolęda zawsze jest szczególnym doświadczeniem i liczymy, że przyczyni się do zbliżenia duszpasterzy i wiernych. Kapłani wspólnie z ministrantami lub młodzieżą z KSM-u i zebraną rodziną prosili Boga: *Pobłogosław Panie ten dom i spraw, aby zawsze panowały w nim dobro, miłość, czystość, zachowanie przykazań, aby w tym domu zawsze składano Ci dziękczynienie, a Twój pokój i błogosławieństwo niech spocznie na tym mieszkaniu i wszystkich, którzy tu mieszkają w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego...* Dla większości naszych Parafian była to radosna chwila, towarzyszyło jej uprzątnięcie i dekoracja domu. Niektórzy podkreślali, że choinka, mimo iż często już wysuszona, musi stać do kolędy. W rozmowach dominowała najczęściej radość z piękniejącej naszej bazyliki oraz jej otoczenia. Parafianie podkreślali, że czują, że nasza parafia jest im przyjazna i cieszą się, że tworzą właśnie taką wspólnotę. Dzieleno się także z nami rodzinnymi radościami i osiągnięciami. Bywały jednak rozmowy niezwykle smutne, ktoś bliski odszedł do Wieczności, ktoś bardzo ciężko zachorował, inny stracił pracę...

Rzadko zdarzały się sytuacje niemiłe, czy nieprzyjemne. Jednak bywało, że domownicy mało poważnie traktowali to duszpasterskie spotkanie, nie dbając o właściwy ubiór (tiszert, krótkie szorty, w samych skarpetach, a nawet na bosaka). W wielu przypadkach było tak, że księdza przyjmował tylko przedstawiciel rodziny, choć na kartotece zapisanych jest wielu, niektórzy notorycznie są nieobecni na kolędzie, coraz częściej zdarza się to młodzieży uczącej się w Sejnach czy Suwałkach. A skoro o młodzieży mowa, są takie osoby w naszej Parafii, które za zgodą rodziców (co budzi ogromne zdziwienie) wypisało się z religii, bo katecheta nie podoba się, albo dojazd nie pasuje. Trzeba to wyraźnie powiedzieć, że obowiązkiem młodego człowieka, dopóki się uczy jest udział w nauce religii, jeśli z tego rezygnuje, nie wypełnia swoich chrześcijańskich obowiązków. Zauważyliśmy, że w rodzinach wyraźnie brakuje modlitwy, po prostu rodzina się nie modli, było to widać przy odmawianiu modlitwy „Ojcze nasz”, niejednokrotnie odmawiał ją sam ksiądz, albo jeszcze ktoś sporadycznie z rodziny. Nie pytaliśmy bardzo wyraźnie o życie religijne w rodzinie, udział w niedzielnej czy świątecznej Eucharystii, czy korzystanie z sakramentu pokuty, ale też dało się odczuć, czy ktoś prowadzi swoje życie duchowe, religijne, czy sporadycznie, okazjonalnie. Od razu wyczuwało się, że jesteśmy w domu, w którym rodzina już dawno nie była w kościele. Smutne też były sytuacje, kiedy w rozmowie z dziećmi, które przed rokiem przystąpiły do I Komunii św. okazało się, że ani razu od tamtego momentu nie były u spowiedzi św. a kościoła rodzice nie odwiedzili nawet z okazji ostatnich świąt Bożego Narodzenia.

Część domów i mieszkań od lat pozostaje zamknięta. Nie chcą kontaktu z księdzem lokatorzy, często młodzi ludzie, którzy mieszkają ze sobą bez ślubu, także osoby uzależnione.

Dziękujemy wszystkim naszym Parafianom, którzy przyjęli nas w swoich domach. Bóg zapłać za miłe słowa, troskę o Parafię i wszystkie sugestie, na pewno wiele z nich będziemy się starali wprowadzić w nasze parafialne życie. Serdeczne podziękowanie składam także za wszystkie przekazane ofiary, które bywały nie raz prawdziwym „wdowim groszem”. Pozwoliły w dużej części spłacić zobowiązania związane z ubiegłorocznymi inwestycjami, a także spłacać bieżące zobowiązania wobec Państwa, Urzędu Miasta (podatki), czy regulować duże koszty za wywóz śmieci z cmentarza (rocznie ponad 30 tys. zł), także zobowiązania wobec Kurii, Caritasu, Seminarium Duchownego. Bóg zapłać także za troskę o nas kapłanów pracujących w naszej Parafii. Niech Bóg wszystkim błogosławi a Maryja wyprasza łaski potrzebne.

MATKA BOŻA W LOURDES

162 lata temu Matka Boża zstąpiła na francuską ziemię i objawiła się prostej dziewczynie, Bernadecie Soubirous. Maryja powiedziała wówczas o sobie: „Jestem Niepokalane Poczęcie”. Dziś do Lourdes przybywa kilka milionów pielgrzymów rocznie.

Matka Boża objawiła się Bernadecie 18 razy – po raz pierwszy 11 lutego 1858 roku. W czasie kolejnych spotkań Maryja poprosiła Bernadettę o przekazanie kapłanom, by w tym miejscu wybudowali kaplicę. Prosiła także o procesję. Na polecenie proboszcza Bernadetta zapytała Panią jak się nazywa. 25 marca 1858 roku, w święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie, postać złożyła ręce na piersi, wzniosła oczy ku niebu i powiedziała: „Jestem Niepokalane Poczęcie”. Maryja poleciła modlitwę o nawrócenie grzeszników, pokutę; wskazała źródło, z którego woda uzdrowia do dzisiaj.

W czasie 17. Objawienia miał miejsce cud ze świecą – Bernadetta modliła się w uniesieniu. Palce jej ręki, wyciągniętej w kierunku Niepokalanej, znalazły się w zasięgu płomienia świecy. Dziewczynka nie cofnęła jednak dłoni. Przez kilkanaście minut płomień świecy dotykał palców dziewczyny. Mimo tego nie pojawiły się ślady poparzeń! Sytuację tę obserwował miejscowy lekarz, doktor Pierre Dozous, który ostatecznie przekonał się o cudowności wydarzeń w massabielskiej grocie. Pierwsze cudowne uzdrowienia nastąpiły jeszcze w trakcie objawień. O tym jak niezwykle właściwości ma woda z cudownego źródła, przekonał się przed laty św. Maksymilian Maria Kolbe. Kiedy studiował w Rzymie, miał problemy z palcem prawej ręki. Zrobił się na nim wrzód, od którego zaczęła psuć się kość. Lekarze mówili, że trzeba będzie ją skrobać, bo żadne inne środki nie pomagały. Wówczas franciszkanin otrzymał cudowną wodę z Lourdes, przyłożył ją do chorego palca, a nazajutrz okazało się, że jest on całkowicie zdrowy.

W 1866 roku Bernadetta wstąpiła do zakonu siostr miłosierdzia w Nevers i pozostała tam aż do swojej śmierci. W nowicjacie przyjęła imię Maria. W 1867 roku s. Maria Bernadetta złożyła śluby zakonne. Zdobyła kwalifikację pielęgniarki i opiekowała się chorymi. Jej ostatnie słowa przed śmiercią brzmiały: „Święta Mario, Matko Boża, módl się za mnie, biedną grzesznicę”.

Małgorzata Pabis

ŚWIATŁO

Tajemnice Światła pozwalają nam wpatrywać się w swoją codzienność. To rozważanie o miłości, apostołstwie i wierności.

Różaniec jest streszczeniem Ewangelii. Z tego powodu św. Jan Paweł II doszedł do przekonania, że należy rozwinąć chrystologiczny wymiar Różańca i dodać do niego tajemnice związane z życiem publicznym Chrystusa. Tajemnice światła, które wskazują na okres po dzieciństwie Jezusa a przed Jego męką, śmiercią i zmartwychwstaniem, są jednocześnie światłem na drodze dojrzałej wiary każdego chrześcijanina. Realizuje się ona w codziennej pokornej służbie i głoszeniu Ewangelii. Każdy, na miarę swoich możliwości, może wnosić wartości ewangeliczne do miejsc, w których żyje, pracuje lub się uczy.

Obraz Trójcy Świętej

Tajemnice światła zaczynają się od chrztu Jezusa w Jordanie. Wyobrażamy sobie długą kolejkę, która ustawiła się do Jana Chrzciciela. Bóg także ustawia się w tej kolejce, tak jak inni śmiertelnicy. Zdumiewa pokora Jezusa, który czeka tak jak wszyscy inni na chrzest nawrócenia.

Dojrzały chrześcijanin nieustannie odkrywa, że w swoim sercu nosi wryty obraz samego Boga. Św. Stanisław Papczyński pisał: „Dlatego niech każdy zwróci pilniejszą uwagę na wspaniałość swego pierwotnego stanu i uzna w sobie obraz Trójcy Świętej za godny czci oraz dąży do tego, aby osiągnąć godność podobieństwa Bożego przez szlachetność obyczajów i praktykowanie cnót”. To uczucie nie może prowadzić do pychy i wywyższania się ponad innych, ale wręcz przeciwnie, do głębokiego przekonania o byciu kochanym. Często doświadczamy odrzucenia i braku miłości zarówno przez najbliższych: małżonka, dzieci, jak i przez przyjaciół i znajomych. Nieraz uśmiamy się i mówimy, że wszystko jest w porządku, a w sercu nosimy głęboką ranę, która rodzi się z odrzucenia w miłości.

Posłuszeństwo Słowu

Wiara to nie przelotne uczucie, to nie jest nawet sama pobożność, ale to decyzja człowieka, który wybiera plan Boga i uznaje go za dobry. Na weselu

O WIARY

wać się w Chrystusa aktywnie działające-
powieści Boga pisanej życiem:

w Kanie Galilejskiej sytuacja wydaje się bezna-
dziejna. Za chwilę zabraknie wina, nie będzie
już zabawy, radości. Wtedy pojawia się Maryja
i delikatnie zwraca uwagę Jezusa na problem,
którym z pozoru Jezus nie jest zainteresowany.
Jakże często myślimy, że Bóg nie interesuje się
nami. Wydaje się nam, że kiedy Go prosimy, odma-
wiając różaniec, nowenny, litanie, On nie reaguje.
Maryja zaś wierzy i podejmuje decyzję, że będzie
posłuszna Jezusowi, dlatego nakazuje sługom:
„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5).
Polecenia Jezusa wydają się absurdalne. Jednak
słuchaj, na słowo Maryi czynią to, i wtedy wydarza
się cud.

Apostołowie, którzy idą na górę Tabor, nie zda-
ją sobie sprawy z tego, co tam się wydarzy, ale
są posłuszni Słowu, bo taką podjęli decyzję. Na
górze doświadczają cudu przemienia Jezusa i
jednocześnie umocnienia w wierze. Ustanowie-
nie Eucharystii to moment wyjątkowy, podczas
którego także podejmują decyzję wiary, że w
chlebie i winie jest obecny żywy Jezus Chrystus.
Tajemnice światła pokazują niełatwą drogę,
często niepopularną, bo prowadzącą pod prąd
współczesnych nurtów, nowinek i mód, ale z dru-
giej strony pełną Bożego pokoju.

Głosić dzieła Pana

Wiara jest dojrzała wtedy, kiedy człowiek umie
dzielić się nią z innymi. Osoba wierząca nie może
zachować jej tylko dla siebie. Jest zaproszona do
tego, aby iść i głosić Dobrą Nowinę.

Tajemnice światła ukazują żywą obecność Boga,
którego nosimy w sercu i którego nieustannie
wyznajemy, podejmując codziennie decyzje, aby
opowiadać o Nim i Jego wielkich dziełach. Głosze-
nie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia
jest drogą prowadzącą śladami Chrystusa.

Ks. Łukasz Wiśniewski MIC

Non possumus wczoraj i dziś

O bok świętego Jana Pawła II za najważniejszą
postać Kościoła XX wieku został uznany Pry-
mas Polski kardynał Stefan Wyszyński. To wielki
mąż stanu, który przeprowadził Polaków przez
czerwony potop totalitaryzmu komunistyczne-
go i przygotował do nowego życia w wolności.
Nieugięty obrońca słowa.

7 czerwca br. kardynał Stefan Wyszyński, prymas
Polski w latach 1948 – 1981 zostanie wyniesiony
na ołtarze. Dla milionów Polaków w kraju i poza
granicami był oparciem moralnym, a Jego sło-
wa „*Non possumus*” do dziś są drogowskazem w
walce o własne przekonania i wartości. To słynne
wyrażenie, sprzeciwiające się podporządkowa-
niu Kościoła władzy państwowej, było zawarte
w memoriale z 8 maja 1953 r., skierowane przez
kard. Wyszyńskiego do ówczesnych władz w
imieniu polskich biskupów. Stanowił reakcję na
dekret rządu z 9 lutego 1953 r. „*O obsadzaniu du-
chownych stanowisk kościelnych*”. Memoriał „*Non
possumus*” powstał, gdy państwo zaczęło sięgać
po to co boskie. W jego treści zapisano: „*Gdy cesarz
siada na ołtarzu, to mówimy krótko „nie wolno”. Do
rzeczy Bożych na ołtarzach cesarza nam składać
nie wolno. „Non possumus”. Kardynał Wyszyński
potwierdził swój protest wobec władz, podczas
procesji Bożego Ciała 4 czerwca 1953 r. w Warsza-
wie na Krakowskim Przedmieściu. Mówił wtedy do
200 tysięcy rzeszy wiernych, że Kościół będzie
bronić wolności kapłaństwa za cenę krwi.*

Prymas miał świadomość, że będzie aresztowany,
ale był przygotowany ponieść ofiarę dla Kościoła.
Oto jego słowa: „*Trzeba być razem z narodem, któ-
ry tyle doświadczeń dziś znosi. Wolę więzienie niż
przywileje, gdyż będąc w więzieniu, będę po stronie
tych najbardziej umęczonych*”. Krótko przed aresz-
towaniem wyznał: „*Gdyby ci mówili, że twój ojciec
zdradził sprawę Bożą, nie wierz! Gdyby ci mówili,
że twój ojciec ma nieczyste ręce, nie wierz! Gdyby
ci mówili, że twój ojciec działa przeciwko narodowi
we własnej ojczyźnie, nie wierz! Gdyby ci mówili, że
twój ojciec stchórzył, nie wierz! Twój ojciec nigdy nie
zdradził i nie zdradzi sprawy Kościoła, choćby miał
za to zapłacić życiem i własną krwią*”.

Prymasa aresztowano 25 września 1953 roku.
Najpierw przebywał w Rychwałdzie Królewskim,
następnie w Stoczku Klasztornym, Prudniku i Ko-
mańcu. Tam rodziły się wielkie dzieła Boże.

Zapraszam do biblioteki parafialnej. Tu znajdziesz
ciekawe książki dotyczące okresów pasterzowa-
nia Księdza Prymasa.

Irena

BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. Tomasz Sikorski, ks. Jarosław Kalinowski, ks. Krzysztof Kaszuba

W OSTATNIM CZASIE :

Sakrament Chrztu Świętego:

26/01/2020 Tymoteusz Sojka

Odeszli do wieczności:

✙ Łukasz Gulan, Sejny
(l. 41) zm. 21/01/2020

✙ Regina Krzemińska, Sejny
(l. 87) zm. 31/01/2020

✙ Henryka Bielawska, Sejny
(l. 89) zm. 31/01/2020

✙ Danuta Kozłowska, Sejny
(l. 78) zm. 02/02/2020

OFIARODAWCY NA REMONT

Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy złożyli swoje ofiary na remont naszej bazyliki w Roku Pańskim 2019:

Nazaruk Ewa Jerzy, Sejny, Konarskiego
Bilińska Marianna, Posejny
Staśkiewicz Alicja, Sejny, Konarskiego
Szkларz Helena, Sejny, Konopnickiej
Sapiega Anna, Sejny, Parkowa
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Abryccy, Dzimitko, Sejny, Wojska Polskiego
Urwanowicz Halina Eugeniusz, Sejny, Zawadzkiego
Zygadło Jadwiga Władysław, Sejny, Wojska Polskiego
Sidorowicz Weronika Józef, Sejny, Piłsudskiego
Radzewicz Aniela, Sejny, Konarskiego
Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego
Palanis Alicja Jerzy, Sejny, Wojska Polskiego
Sienkiewicz Anna Józef, Sejny, Targowa
Sienkiewicz Waldemar, Radziucie
Wołukanis Krystyna, Sejny, Piłsudskiego
Twardowska Czesława Bożena, Sejny, Grodzka
Dzimido Stanisława Stanisław, Marynowo
Zdancewicz Julia Marian, Bubele
Czernalis Jadwiga Wiesław, Sejny, Łąkowa
Palewicz Bronisława Marian, Sejny, Konarskiego
Nieszczerewska Anna, Sejny, Konarskiego

Oleksiak Marian Zofia, Suwałki, Korczaka
Radomska Jadwiga, Sejny, Wojska Polskiego
Jaroszewicz Danuta, Sejny, Grodzińskiego
Skrypko Joanna Dariusz, Dusznica
Fiedorowicz Marianna, Sejny, Parkowa
Ludorf Anna Krzysztof, Sejny, Wojska Polskiego
Kuczyńska Helena, Sejny, Emilii Plater
Wichert Halina Stanisław, Sejny, Mickiewicza
Bykas Longina Jan, Sejny, Łąkowa
Janczulewicz Janina, Sejny, Topolowa
Gulan Danuta, Sejny, Zawadzkiego
Krzywak Maria, Sejny, Wojska Polskiego
Kosińscy Krystyna Edmund, Sejny, Łąkowa
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Jurkiewicz Saturnina Czesław, Radziutki
Suchocka Zofia, Sejny, Piłsudskiego
Waluś Danuta Krzysztof, Sejny, Grodzka
Jankowscy Zofia Eugeniusz, Sejny, Powst. Sejn.
Milanowscy Regina Henryk, Sejny, Ogrodowa
Kaufman Anna Adam, Sejny, Wojska Polskiego
Bartoszewicz Józef Stefania, Sejny, Pl. Św. Agaty
Lasota Stefania, Żupawa
Sikorska Janina, Sejny, 11 Listopada
Bałulis Janina Albin, Sejny, Cisowa
Karłowicz Marianna Józef, Sejny, Konarskiego
Bombola Sylwia, Sejny, Grodzka
Paskiewicz Maria Marian, Sejny, Wojska Polskiego
Zabłocka Julia, Sejny, Zawadzkiego
Wydro Danuta Jan, Kielczany
Luto Beneturdą Marian, Sejny, Łąkowa
Okulanis Aldona, Sejny, Konarskiego
Grażulewicz Józef Serafin, Romanowce
Zajkowska Irena, Sejny, Parkowa
Wyżlański Lilia Józef, Sejny, Zawadzkiego
Franiak Joanna, Sejny, Parkowa
Jarzębowski Jadwiga Andrzej, Sejny, Ogrodowa
Gwiazdowska Jadwiga, Sejny, Parkowa
Sankowscy Danuta Waldemar, Skarkiszki
Derdzikowska Eugenia, Sejny, Parkowa
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Żegarscy Wanda Stanisław, Sejny, Wojska Polskiego
Ramel Marta Mariusz, Marynowo
Skrypko Renata Stanisław, Dusznica
Miszkiewicz Marianna, Iwanówka
Bartoszewicz Józef Stefania, Sejny, Pl. Św. Agaty
Maksimowicz Bolesława, Posejny
Szulowicz Wiesława Czesław, Grudziwyszczyna
Konieczny Andrzej Marzena, Lublin

INTENCJE MSZALNE 09 - 23.02.2020

NIEDZIELA V ZWYKŁA, 9 LUTEGO 2020

07:00 +Weronika Okulanis (55 rocz)
08:30 +Stanisława (12 rocz) +Wacław (11 rocz)
z rodz. Adamowiczów
08:30 +Stanisław i z r. Madejskich i Grzywaczów
10:00 +Witold (22 rocz) i z r. Koneszko i Bykowski
11:30 Za parafian
11:30 +Florentyna Orlik (12 rocz)
KRASNOWO 12:00: +Irena Skupska (gr)
13:00 LT: +Anna +Antoni Skrypko
17:30 +Stanisław Motuk (gr)
17:30 +Zofia (11 rocz) +Grzegorz +Stanisław Tomkiel

PONIEDZIAŁEK, 10 lutego 2020

06:30 O błog. Boże, dary Ducha Św., opiekę MB na
maturze dla Emili i Bartosza
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Józef Rutkowski (6 rocz)
+Zofia +Daniel Lewkowicz
17:30 Za Ojca Świętego, Ojczyznę, Radio Maryja,
TVTRWAM i Koło RM z naszej Parafii
17:30 +Krzysztof i z r. Łepkowskich
17:30 +Franciszek Miszkiewicz

WTOREK, 11 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Józef +Marianna Malinowscy
+Piotr i z r. Roguckich
08:00 +Jadwiga +Józef Harackiewicz
10:00 Za chorych
17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Michała i
Justyny Gryguć
17:30 +Józef i z r. Staśkielów
17:30 +Marianna Brzozowska
17:30 +Henryk (35 rocz) +Jadwiga
+Andrzej Skorupscy

ŚRODA, 12 lutego 2020

06:30 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Czeszkiewicz Stanisław (6 rocz) +Robert
08:00 +Henryka Koneszko (15 rocz)
08:00 +Krzysztof Jodzisz i rodzice
17:30 Dziękczynna i o błog. Boże, opiekę MB i zdro-
wie dla Weroniki Sidorowicz w 80 rocz ur. i rodz.
17:30 +Maria Radzewicz (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Marianna +Stanisław Korenkiewicz

CZWARTEK, 13 lutego 2020

06:30 +Marianna Kozlak (2mc)
06:30 +Irena Skupska (gr)
08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Jadwigi
w dniu urodzin i rodziny
08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Anny
i rodziny
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
17:30 +Henryk Czokajło (1 rocz)
17:30 +Antoni +Magdalena Grablun

PIĄTEK, 14 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)

08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Anastazja Luto (8mc)
08:00 +Walentyna Krysiwicz
08:00 +Bernard Wydro (7mc)
17:30 +Mieczysław Sulżyński (21 rocz)
+Anna Rogucka

SOBOTA, 15 lutego 2020

06:30 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Stanisław Ogórkis (20 rocz)
08:00 +Stanisław Miszkiewicz (4mc)
08:00 +Anna +Ludwik Wichert
08:30 EGZEKWIE: +Eugenia (10 rocz) +Bronisław
Kuklewicz +Jan (1mc) i rodzice
09:30 EGZEKWIE LT: +Julia Światłowska
17:30 +Romuald Fiedorowicz (7mc)

NIEDZIELA VI ZWYKŁA, 16 lutego 2020

07:00 +Maria +Stanisław +Maryla +Longin Rosińscy
08:30 +Danuta Moroz (3mc)
08:30 +Janina Kluza (5 rocz)
10:00 +Stanisław Motuk (gr)
11:30 W 80 rocz. pierwszych wywózek na Sybir za
zm. Sybiraków i w 78 rocz. powstania Armii
Krajowej za poległych i pomordowanych
+Leonard Kusojć (20 rocz)
11:30 +Antoni Uminowicz (1 rocz)
KRASNOWO 12:00: +Irena Skupska (gr)
13:00 LT: +Aniela Skrypko (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Krzysztof Kowalewski (9 rocz)
17:30 +Adela +Florian +Piotr +Antoni +Janina +Ja-
dwiga +Stefania z r. Chmielewskich

PONIEDZIAŁEK, 17 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Danuta Moroz (3mc)
08:00 +Janina Pietuszek (9 rocz)
08:00 +Zofia Chowaniec
17:30 +Karol Jarzębowicz (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Adam Jakubowski (10 rocz)

WTOREK, 18 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Leokadia Staśkiel (8mc)
08:00 +Piotr Rydzewski (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Józef Czakis (1 rocz)
17:30 +Marianna Twardowska (1 rocz) +Marianna
+Kazimierz Szarejko

ŚRODA, 19 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)
08:00 +Stanisław Motuk (gr)
08:00 +Jerzy Sojko (4 rocz)
08:00 +Władysław (22 rocz. i z r. Wala
08:00 +Marianna +Jan Klucznik i z r. Łukaszewiczów
17:30 +Helena Markiewicz (1 rocz)
17:30 +Romuald Ludorf (rocz)
17:30 +Tadeusz Sapięga

CZWARTEK, 20 lutego 2020

06:30 +Irena Skupska (gr)

08:00 +Stanisław Motuk (gr)
 08:00 +Paweł Markiewicz (16 rocz)
 17:30 +Józef +Józefa Janczulewicz
 17:30 +Maria Grycel (8 rocz)
 17:30 +Henryk Buchowski
 17:30 +Jan Kuklewicz
PIĄTEK, 21 lutego 2020
 06:30 +Irena Skupska (gr)
 08:00 +Eugeniusz +Krzysztof Kordowsky +Anna
 Janczulewicz +Izabela Kuczyńska
 08:00 +Stanisław Motuk (gr)
 08:00 +Alicja Agafonow
 17:30 +Piotr (6 rocz) +Janina Senda
 17:30 +Jan Budko
 17:30 +Regina Naumowicz (12 rocz)
SOBOTA, 22 lutego 2020
 06:30 +Irena Skupska (gr)
 08:00 +Stanisław Motuk (gr)
 08:00 +Henryk (7 rocz) i z r. Lisowskich

08:00 +Kamil +Józef +Helena Fiedorowicz
 08:45 EGZEKWIE: +Antoni Gibas (11 rocz)
 17:30 +Janina Pachucka +Marianna +Antoni
 +Helena +Aleksander Letkiewicz
 17:30 +Mariusz Waluś (10mc)
 17:30 +Henryk Gwiazdowski (3 rocz) +Waleria
 17:30 +Klemens (14 rocz) i z r. Misiukanisów
NIEDZIELA VII ZWYKŁA, 23 lutego 2020
 07:00 +Eugeniusz Kordowski (12 rocz)
 07:00 +Jadwiga Giniewicz (1 rocz) i z r. Rekuć
 08:30 +Janina Konopko
 10:00 +Stanisław Motuk (gr)
 10:00 +Antoni +zm z r Skrypków +Łebkowskich
 11:30 Za parafian
 11:30 +Stanisław Moś
 KRASNOWO 12:00: +Irena Skupska (gr)
 13:00 LT: +Helena Staśkiewicz +Aldona +Józef Winikajtis
 13:00 LT: +Danuta Sinkiewicz +Witold Zabłocki
 +Witalia Bartoszewicz
 17:30 +Wacław (4 rocz) +Zofia i z r. Pietranisów

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

We wtorek, 11 lutego, przypada liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Dokładnie tego dnia w 1858 roku, cztery lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się ubogiej pasterce, Bernadecie Soubirous w Grocie Massabielskiej. Wzywała do modlitwy oraz pokuty. Lourdes zasłynęło z licznych nawróceń i uzdrowień, stając się w krótkim czasie centrum kultu maryjnego we Francji. Dziś do Lourdes przybywają chorzy pielgrzymi z całego świata.

Święto Matki Bożej z Lourdes łączymy z obchodami Światowego Dnia Chorego. Mamy więc szczególną okazję do pogłębienia postawy wrażliwości, refleksji i czynnego działania wobec cierpiących i chorych. Mszę Świętą ze specjalnym nabożeństwem dla chorych będziemy sprawowali o godz. 10.00. Serdecznie proszę o pomoc wszystkim chorym, niepełnosprawnym, seniorom w dotarciu do naszej świątyni.

Wpiątek, 14 lutego, obchodzimy święto Świętych Cyryla i Metodego – Patronów Europy. Żyli w IX wieku, pochodzili z miasta Saloniki w cesarstwie bizantyńskim. Znali wiele języków, dzięki czemu podjęli wiele udanych wypraw misyjnych, m.in. do Bułgarii i na Morawy. Wprowadzili do liturgii język słowiański, pisany przystosowanym alfabetem greckim, używany w Kościołach wschodnich do dziś. Cyryl przetłumaczył na ten język Pismo Święte. W 1980 roku papież Jan Paweł II ogłosił Świętych Cyryla i Metodego współpatronami Europy. Tego samego dnia tradycja wspomina Świętego Walentego, kapłana rzymskiego, który w 269 roku poniósł śmierć męczeńską, gdyż mimo tortur nie chciał wyrzec się Chrystusa. Wspominany jest jako m.in. patron zakochanych. Niech to będzie okazja także do modlitwy, podziękowania Panu Bogu za miłość, którą nas obdarzył, i za bliskich, którzy nas kochają. Pamiętajmy też o narzeczonych z naszej wspólnoty parafialnej i prosimy, aby ich wzajemna miłość umacniała się i aby z Bogiem weszli na wspólną drogę życia przyjmując sakrament małżeństwa.

Jeszcze tylko do 12 lutego potrwa zbiórka niepotrzebnego, czy zepsutego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, AGD. Ten sprzęt należy dostarczyć do naszego klasztoru w godz. 9.00 -15.00, a 12 lutego o 12.00 nastąpi zakończenie tej akcji. Owocem tej akcji będzie pomoc misjom w Afryce.

Serdeczne Bóg zapłać za ofiary składane na potrzeby naszej Parafii, zwłaszcza na prowadzony remont naszej bazyliki. W tym roku planujemy zakończenie remontu ołtarza głównego i jego uroczyste odsłonięcie wraz z poświęceniem w pierwszą niedzielę września, a więc w 45 rocznicę koronacji cudownej Figury Matki Boskiej, naszej Pani Sejneńskiej. Na dokończenie remontu ołtarza potrzeba jeszcze około 300 tys. złotych, bowiem przy nałożonych już kolorach będzie wykonana polichromia, a więc złocenie wielu elementów ołtarza. Także złocenie pięknego tronu - tabernakulum..

SIEWCA MŁODYCH

W czasie ferii zimowych młodzież przygotowująca się do Sakramentu Bierzmowania zdobywała formację duchową w czasie tygodniowego wyjazdu w góry: oczywiście Zakopane, ale też Kraków, Wadowice. Ks. Tomasz - organizator wyjazdu zadbał, aby młodzież poznała ważne miejsca, góralską kulturę i obyczaje. Mnóstwo było radości, dobrej atmosfery, śmiechu, ale też modlitewnego skupienia. Bóg jest wspaniały w stworzonych przez siebie dziełach, cudownych górskich widokach i w ludziach, którzy są koroną stworzenia. Księżu Tomaszu, dziękujemy, że nas zabrałeś w tyle pięknych miejsc i dałeś możliwość cudownych przeżyć.

Galeria w Klasztorze „POLSKIE MALARSTWO SAKRALNE”

Święty Walenty

Wielkimi krokami zbliża się 14 luty a więc święto zakochanych zwane potocznie walentynkami. Kim był św. Walenty – patron zakochanych i bohater dzisiejszego obrazu? Żywot tego świętego powstał z połączenia przeplatających się losów przynajmniej

trzech męczenników o tym imieniu: św. Walentego z Rzymu, św. Walentego biskupa Terni oraz św. Walentego biskupa Recji. Wszystko to sprawiło, że sposoby przedstawienia świętego były różne. Prezentowana dziś scena uzdrowienia z epilepsji związana jest zwykle z dziejami św. Walentego z Terni. Legendarne uzdrowienia dokonywane przez świętego stały się podstawą jego kultu już w średniowieczu, gdy postać tę włączono w szeregi „Świętych Leczących” oraz „Świętych Patronów Anty-Epileptycznych”, a samą przypadłość padaczkę określano nawet „chorobą św. Walentego”.

Stąd też modlono się do niego, prosząc o uwolnienie od wielu dolegliwości, przede wszystkim od epilepsji, omdleń czy w intencji osób przewlekle chorych. Jego wizerunki z postacią epileptyka u stóp, powstawały już od V w. i zyskiwały popularność zwłaszcza na obszarze niemieckojęzycznym. Kult św. Walentego najszybciej upowszechnił się na terenach południowo-wschodniej Polski, gdzie został patronem Przemysła i archidiecezji przemyskiej. Można jeszcze w Polsce znaleźć miejscowości, gdzie kult tego świętego jest żywy. Takim miejscem jest niewielka parafia pw. św. Małgorzaty w Olchowcu koło Chełma, założona w 1457 r. na północnej ścianie kościoła, znajduje się

obraz św. Walentego. Wykonany w XIX w. w stylu ludowym przedstawia świętego w szatach kapłańskich, trzymającego księgę Ewangelii i palmę męczeństwa. U jego stóp leży uzdrawiany epileptyk. Analogiczny obraz prezentujemy dziś w „Siewcy”.

Drugie oblicze św. Walentego związane jest z tradycją „miłosną”. Dzień po śmierci św. Walentego obchodzone były w Rzymie luperkalia – festyn ku czci boga płodności Faunusa Lupercusa. Po przyjęciu chrześcijaństwa przez Rzym od IV w. następuje stopniowe zastępowanie świąt pogańskich chrześcijańskimi. Luperkalia były na tyle popularne, że utrzymały się aż do końca V w. Zniósł je dopiero w 496 r. papież Gelazy I, zastępując je najbliższym w kalendarzu liturgicznym świętem męczennika Walentego. Jako oficjalny patron zakochanych został ogłoszony w 1496 r. przez papieża Aleksandra VI. Dzień św. Walentego stał się prawdziwym świętem

zakochanych dopiero w średniowieczu, głównie w Anglii i Francji. Dalsza ewolucja obchodów święta zakochanych ma coraz mniej wspólnego ze św. Walentym, a dziś zwyczaj walentynkowe wydają się być kreowane globalnie ku uciesze ... korporacji i sieci handlowych, dla których luty bez walentynek to martwy sezon. Czy można połączyć te dwie tradycje? Oczywiście, że tak. Oprócz „walentynek” dla ukochanej osoby można również spróbować ofiarować miłość i poświęcenie ludziom cierpiącym i chorym. Każdy z nas prędzej czy później będzie miał w rodzinie osoby przewlekle chore i wymagające stałej opieki.

Marcin Błaszczuk